

Ljubljani in si je dež. odbornik dr. Vošnjak ogledal v večjih mestih enaka poslopja, naj bi Ljubljana dobila najpripravnije! — Po Kranjskih vaséh se klati več mož ter ponuja ljudem srečke v nakupovanje. Kdor ni gluha za dobro svarilo, njemu povemo, naj pokaže tacim „možem“ vrata! — Dopolnilne volitve v mestni zastop v Gorici niso bile Slovincem ugodne ter je pri njih liberalna, laška stranka ostala na vrhu. — Kar izhaja v Trstu laških listov, vsi se zaganjajo, kakor na povelje, sedaj v slov. prebivalce v okolici ter jim očitajo, da napadajo Italijane, ako se prikažejo va nje. Da je to obrekovanje, ni treba, da pristavimo. — Nadvojvodinja Štefanija se je iz Miramare preselila véera j v Laxemburg pri Beči. — V Bosni so razglasili naglo sodbo, ker se je prikazalo več roparskih in sploh nevarnih ljudi po deželi. — V Zagrebu so obsodili pl. Poglediča na 40 gld. kazni. Mož se je zagrešil zoper necega Sieberja, ki ga je madjarska vlada postavila mestu na čelo — zoper voljo prebivaleev. — Judov je po Ogerskem sila veliko in kar je še huje, je to, da imajo veliko moči do vladinih mož. Nekaj poslancev je za to v drž. zboru ostro prijelo ministra Barosza, toda le ta je malo pomajal ramena in vse bode ostalo, kakor je bilo. Srečni ljudje!

Vunanje države. Naj se odpravi vsaka vojska, na to dela neko društvo, čegar udje živé po celem svetu, v večjih mestih pa ima društvo odbor. Odbor tega društva v Rimu predlaga sedaj sv. Očeta za to, da razsodijo med državami, ki si pridejo kedaj na vzkižje. Lepo bi to že bilo, toda malo je upanja, da bode kedaj obveljalo. — Kralj Umberto poda se v nedeljo, dne 19. maja iz Rima ter se pelje na ravnost v Berolin, spremlja ga kraljevič Viktor in minister Crispi. Bog zna, kaj se skuje na tem potovanji! — Drž. zbor je prečrtal 2 milj. za vojne namene v Masavi in je torej vidno postala Italiji cela stvar že predraga. — Kakor se trdi, ne najde odbor, ki ima zatožbo zoper generala Boulangerja v rokah, prav nič uzroka za kako tožbo in bode tedaj vsaj te stvari že menda kmalu konec. — Razstava v Parizu je velika in obiskuje jo prav veliko ljudi, političnega pomena pa nima, kajti nobena država se ne meni za njo. — Anglijski drž. zbor je zavrgel načrt postave, vsled katere bi veljal zakon vdovca s sestro njegove pok. žene, tedaj brez vsega zadržka. To je bilo le modro! — V nemških rudarijah ob Renu so odpovedali delalci delo in se je bati velicih nemirov. Pravi se, da se bodo delalci obrnili do cesarja Viljema II, da se jim pomaga od države — do kruha. — Ital. kralj pride v torek dne 21. maja v Berolin in ostane do sobote. — Ruski minister notranjih zadev je postal grof Durnovo, mož zavživa posebno

zaupanje pri caru. — V Sofiji, glavnem mestu Bolgarije, so h krati 5 roparjev obesili in upajo, da bode to prestrašilo roparje, katerih se klati veliko po deželi. — Srbska kraljica ne pride brž v Beligrad, ampak pelje se mladi kralj Alesander svoji materi nasproti do graščine grofinje Arenberg nekje pri Požunu. — Turški sultan je povabil nemškega cesarja, naj ga obiše poleti v Carjem gradu! — Iz Abisini je se poroča, da je kralj Janez umrl dne 25. marcija vsled ran, ki jih je dobil v bitki z mohamedanci pri Metemi. Največ pravice ima na kraljevo čast sedaj Menelik in njegovi vojaki so že zasedli Vogalijo. — V severnih krajih Amerike je bil zadnje dni silen vihar, od Marylanda do Conecticuta in je prišlo v njem veliko ljudi ob premoženje, nekaj pa tudi ob življenje.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnja Ptujka.

(Dalje.)

b) Pokrajinski škofi.

V osmem veku so divji Obri začeli zopet čez mejo siliti in Slovence napadati. Že pri prvih navalih polastili so se Ptujja, ki je od teh divjakov imel mnogo trpeti ter je s prostostjo svojo izgubil tudi slednje sledove krščanstva. Ker je kruti sovražnik zmiraj dalje v Karantanijo silil, prosil je vojvoda Borut l. 747. sosednje Bavarce, naj bi mu pomagali pesjane iz dežele pregnati. Bavarci so to zelo radi storili. Pa za ovo pomoč moral je Borut bavorskega vojvodo Tasila priznati za svojega gospodarja ter mu v poročitvo zvestobe na Bavarsko poslati svojega sina Gorazda, stričnika Hotimira in več drugih veljavnih oseb. In tako je Karantanija postala odvisna od Bavarske.

Ali ravno ova odvisnost je imela dobre nasledke za krščanstvo na Slovenskem. Odkar so namreč Bavarski vojvode dobili neko vrhovno oblast nad slovenskimi knezi, prizadevali so si Solnograški škofi na vso moč, da bi po naših krajih pagansko vero zatrli in luč večne resnice prižgali. Veliko sta k temu pripomogla tudi Gorazd in Hotimir, ki sta bila v Solnogradu, kjer je takrat pastiroval slavni Virgilij v krščanski veri podučena in krščena ter sta se po smrti Boruta vrnila kot vneta kristjana v domovino.

Gorazd, ki je očetu kot vojvoda na Slovenskem sledil, je v deželo poklical krščanske duhovnike, ki so mu božjo službo opravljali in med paganskimi Slovenci krščanstvo širiti začeli. Le tri leta je vladal Gorazd. Po njegovi smrti je vojvodino prevzel njegov bratranec Hotimir. Tudi on je iz Solnograda dobil dva

duhovnika, Lupa in Majorana, ki sta po širni Karantaniji učila in se za razvoj krščanstva med Slovenci veliko trudila.

Čez nekoliko časa obrnil se je Hotimir do sv. Virgilija, ki se je med tem vsled vsestranske želje dal vendar-le v škofa posvetiti, da-si se je temu bil 22 let ustavljal, ter ga je prosil, naj bi njegovo deželo obiskal in ljudstvo v veri potrdil. Ker pa mu to zaradi domačih opravil takrat ni bilo mogoče, poslal je svojega pomagaveca, pobožnega škofa Modesta in mešnike Vatona, Reginberta, Kocara in Latina, pa dijakona Ekharda v Karantanijo, naj bi ondi sv. vero širili, cerkve stavili in duhovnike po pravilih sv. cerkve posvečevali. To so tudi storili. Je-li sv. Modest s svojimi tovariši prišel tudi v Ptuj, ni znano, a toliko je gotovo, da je ta prvi pokrajinski škof na Slovenskem večidel Korošcev in Kranjcev za krščansko vero pridobil in si zaslužil častno ime apostola Slovencev. Umril je okoli l. 760. pri Gospej sveti na Koroškem, kjer je tudi pokopan.

(Dalje prih.)

Smešnica 20. Prijeli so cigana, ki si je nakopal krompirja na njivi g. župnika ter so ga peljali pred župnika. „Čemu“, vpraša gosp. župnik, „čemu si kradel, ali ne znaš, da bi ti bil jaz dal krompirja, ko bi me bil prosil za-nj?“ „Znam“, odvrne cigan, „znam, da bi mi ga bili dali, za to pa sem šel kar po-nj na njivo, tako bi si prihranil poti“.

Razne stvari.

(Visok gost.) K biserni sv. meši vlč. g. M. Glaserja, čast. korarja in župnika pri sv. Petru blizu Maribora, so prišli tudi Nj. ekscelencija mil. knezoškof iz Ljubljane, dr. Jakob Missia. Bili so v gostji prevz. našega škofa ter so si v ponedeljek, dne 13. maja ogledali tudi zavod čč. šolskih sester.

(Odpotovanje.) Njih ekscelencija naš mil. knezoškof so se v ponedeljek, dne 13. maja odpeljali v Ljubljano ter si obiskali ondi Marijanišče, v katerem so čč. šolske sestre iz Maribora. V torek pa so šli še v Repnjo, da si ogledajo še tamkaj dekliško šolo čč. šolskih sester iz Maribora. Mil. prelat, msg. Kosar so jih spremljali na tej poti.

(Okrožna sodnija.) Drž. poslanec dr. Kokoschinegg je v drž. zboru stavil prošnjo do pravosodnega ministra, naj se napravi v Mariboru okrožna sodnija. Misel je sicer dobra, toda ona je prepozna, kajti ni še dolgo tega, kar je hotela vlada sama preseliti okr. sodnijo iz Celja v Maribor, toda naše mesto ni skrbelo za to, da se pripravi za-njo pripravno poslopje.

(Uganjka.) Mesto Maribor raste vidno in človek, ki biva v tem mestu, je lahko tega

vesel. Ali to razumej, kdor more, odkod da jemljejo mestni očetje pogum za to, da trdijo na vso silo: „Le nemško!“ Mi sicer ne znamo, koliko biva v mestu pravih Nemcev, te pa si človek lahko sešteje na prstih, ki ne živijo — od slov. kmetov.

(Govorica) o neredih v mestni hranilnici v Mariboru je sedaj na tem konci, da je nje tajnik, g. A. Yppenn, ob svojo službo. Mož je, kakor kaže njegovo ime, najtrši Nемец, nekod iz Avstrije. Pri nas se je k malu kruha napil ter je gg. ravnateljem rad dajal povelja, tako gledé slov. pisem, v enem pa je tudi rad segel po denarjih hranilnice.

(Nov odvetnik.) V Sevnici je odprl dr. A. Kautschitsch odvetniško pisarno. Potrebe za tako sicer ljudje niso še čutili, vsaj slov. ljudstvo tamošnjih krajev ni nikjer razodelo kake želje po njej.

(Slavni drž. poslanec) dr. R. Foregger je imel v drž. zboru govor in „D. W.“ ga je tako vesela, da ga je prinesla v nedeljo že vsega — na veselje slov. ljudstva. Besede so, toda iz kuhinje za kuhinjo!

(Nevihta.) V petek, dne 10. maja je bila huda nevihta okoli Celja. Na večih krajih so nastali plazi in so bile celo nekatere hiše v nevarnosti, da jih ne potegne plaz za seboj.

(Iz Trbovelj se nam piše, da se godé ondi zaporedoma nesreče v premogovih jamah in ljudje pravijo, da nihče prav ne gleda na delalce. Za to pa delajo le ti po svoji glavi in pridejo v nesrečo.

(Praznik!) V torek, dne 14. maja je bilo 20 let preteklo, kar velja nova šolska postava. Vsled ukaza kraj. šolsk. sveta v Mariboru so imele torej vse tukajšnje ljudske šole praznik, t. j. otrokom ni bilo treba priti v šolo. Če je šolski svet z njim komu ugodil, tega ne vemo, ali otrokom je bil njegov ukaz gotovo po volji.

(Drzna tatvina.) Včeraj je o poludne neznan tat vdrl skozi peč v hišo č. g. stolnega vikarja v Mariboru. Odnesele je nekaj nad 60 fl., pa tudi — pete.

(„Nezakonska mati.“) V Celovci je neka A. Sajevic, natararica, vrgla v vodo sinčka, ki šteje 5 let, ali otrok se je izkobil iz vode in še je toliko vedel za svojo mater, da so jo lahko prijeli.

(Zagrizenjenost.) V Marenbergu so možje tako srečni, da znajo v okrajnem šolskem svetu samo nemški. Tiskovine, ki imajo tudi slovensko besedo, so pa jim za to nepotrebne ter jih ne trpé pri svoji šoli. To je že grdo, neslano!

(Sulverein.) V letnem zboru podružnic (moške in ženske) sulvereina v Mariboru je bilo vse nekako tiho. Prihodkov ste imeli obe malo nad 600 gld., stroškov pa niste dali na znanje ali pa jih niste imeli.